LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2019/1325

(2019. gada 27. maijs),

ar ko Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru C(2019) 3816)

(Autentisks ir tikai teksts angļu valodā)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti ([1]), un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Lēmumu 2007/863/EK ([2]) Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju tika piešķirta atkāpe, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Direktīvai 91/676/EEK un ar kuru Ziemeļīrijas saimniecībās, kurās vismaz 80 % zemes ir zālaugu platības, ar konkrētiem nosacījumiem atļauj izkliedēt līdz 250 kg kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru gadā.

(2) Ar Komisijas Lēmumu 2011/128/ES ([3]) atkāpes spēkā esības termiņu pagarināja līdz 2014. gada 31. decembrim, un ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/346 ([4]) līdzīga atkāpe tika piešķirta līdz 2018. gada 31. decembrim.

(3) Atkāpe, kuru piešķīra ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/346, 2018. gadā attiecās uz 478 saimniecībām, un tas atbilst aptuveni 1,9 % no kopējā saimniecību skaita un 4 % no lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopējās platības Ziemeļīrijā.

(4) Apvienotā Karaliste 2019. gada 20. februārī iesniedza Komisijai lūgumu piešķirt atkāpi attiecībā uz Ziemeļīrijas reģionu atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.

(5) Apvienotā Karaliste saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 5. punktu visā Ziemeļīrijas reģiona teritorijā piemēro rīcības programmu.

(6) Komisijas ziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par to, kā laikposmā no 2012. līdz 2015. gadam īstenota Direktīva 91/676/EEK ([5]), teikts, ka Ziemeļīrijas reģionā 98,2 % monitoringa staciju novērotā vidējā nitrātu koncentrācija gruntsūdeņos bija zemāka par 25 mg/l un 1,2 % monitoringa staciju vidējā nitrātu koncentrācija gruntsūdeņos bija augstāka par 50 mg/l. Attiecībā uz virszemes ūdeņiem visās monitoringa stacijās vidējā nitrātu koncentrācija bija zemāka par 25 mg/l.

([1]) OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.
([2]) Komisijas 2007. gada 14. decembra Lēmums 2007/863/EK, ar ko Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 337, 21.12.2007., 122. lpp.).
([3]) Komisijas 2011. gada 24. februāra Lēmums 2011/128/ES, ar kuru groza Lēmumu 2007/863/EK, ar ko Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 51, 25.2.2011., 21. lpp.).
([4]) Komisijas 2015. gada 9. februāra Īstenošanas lēmums (ES) 2015/346, ar ko Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju piešķir atkāpi, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 60, 4.3.2015., 42. lpp.).
([5]) Komisijas 2018. gada 4. maija ziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam par to, kā īstenota Padomes Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (balstoties uz dalībvalstu ziņojumiem par 2012.–2015. gada periodu) (COM(2018) 257 final).

(7) Salīdzinot 2008.–2011. gada laikposmu ar 2012.–2015. gada laikposmu, saimniecību skaits Ziemeļīrijā ir palielinājies par 2 %, bet lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopējā platība nav mainījusies. Salīdzinot 2012.–2015. gada laikposmu ar 2008.–2011. gada laikposmu, liellopu skaits nav mainījies, toties aitu, cūku un mājputnu skaits ir palielinājies attiecīgi par 2 %, 18 % un 14 %. Vidējais kūtsmēslu slāpekļa daudzums laikposmā no 2012. līdz 2015. gadam bija 98 kg/ha, salīdzinājumā ar 2008.–2011. gadu tas pieaudzis par 1,2 %. Vidējā fosfora virsnorma laikposmā no 2012. līdz 2015. gadam bija 11,4 kg/ha, kas salīdzinājumā ar laikposmu no 2008. līdz 2011. gadam ir samazinājums par 16 %. Mākslīgo slāpekļa mēslošanas līdzekļu vidējais izlietojums laikposmā no 2012. līdz 2015. gadam, salīdzinot ar 2008.–2011. gadu, palielinājies par 4,1 %. Mākslīgo fosfora mēslošanas līdzekļu vidējais izlietojums 2012.–2015. gada periodā salīdzinājumā ar 2008.–2011. gada periodu palielinājies par 26 %. Tomēr mākslīgo fosfora mēslošanas līdzekļu vidējais izlietojums 2012.–2015. gadā joprojām bija par 40 % mazāks nekā vidējais šā mēslošanas līdzekļa izlietojums 2004.–2007. gadā.

(8) Ziemeļīrijā 93 % no lauksaimniecībā izmantojamās zemes aizņem zālāji. Kopumā ganību saimniecībās 42 % no lauksaimniecības zemes apstrādā ekstensīvi, ganāmpulka blīvums ir mazāks par vienu nosacīto liellopu vienību uz hektāru un mēslošanas līdzekļu izlietojums ir neliels, 4 % zemes apstrādā saskaņā ar agrovides programmām un tikai 25 % zemes apstrādā intensīvāk, ganāmpulka blīvumam sasniedzot vismaz divas nosacītās liellopu vienības uz hektāru. 4 % no lauksaimniecības zemes izmanto laukaugu audzēšanai. Vidējais mākslīgo mēslošanas līdzekļu izlietojums zālāju platībās ir 76 kg slāpekļa uz hektāru un 5 kg fosfora uz hektāru.

(9) Ziemeļīrijai ir raksturīgs liels nokrišņu daudzums, un teritorijas lielāko daļu aizņem augsne ar sliktu drenāžu. Nepietiekamās drenāžas dēļ Ziemeļīrijas lielākajā daļā augsnes denitrifikācijas potenciāls ir samērā augsts, kas samazina nitrātu koncentrāciju augsnē un tādējādi arī izskalošanai pakļauto nitrātu daudzumu.

(10) Ziemeļīrijas klimats, kam raksturīgs vienmērīgs nokrišņu daudzumus gadā un salīdzinoši neliels gada temperatūras izmaiņu diapazons, veicina salīdzinoši ilgstošu zāles veģetācijas periodu – no 270 dienām gadā piekrastes zonā austrumos līdz aptuveni 260 dienām gadā centrālajās zemienēs.

(11) Izskatījusi Apvienotās Karalistes lūgumu attiecībā uz Ziemeļīrijas reģionu, kas iesniegts atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai, un ņemot vērā noteikumus, kas izklāstīti Ziemeļīrijas Rīcības programmā attiecībā uz barības vielām (*Nutrients Action Programme Regulations (Northern Ireland) 2019*) ([6]), un pieredzi, kura gūta saistībā ar atkāpēm, kas piešķirtas ar Lēmumu 2007/863/EK un Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/346, Komisija uzskata, ka Apvienotās Karalistes ierosinātais ganību mājlopu kūtsmēslu daudzums, kas atbilst 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru, nekavēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks izpildīti šajā lēmumā paredzētie nosacījumi.

(12) Apvienotās Karalistes iesniegtā pamatojuma informācija liecina, ka ierosinātais daudzums – 250 kg slāpekļa uz hektāru gadā no kūtsmēsliem saimniecībās, kurās ir vismaz 80 % zālāju platību, – ir pamatots ar objektīviem kritērijiem, piemēram, ilgiem veģetācijas periodiem un kultūraugiem, kuri patērē daudz slāpekļa.

(13) Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/346 termiņš beidzās 2018. gada 31. decembrī. Lai nodrošinātu, ka attiecīgie lauksaimnieki var izmantot pieprasītās atkāpes sniegtās priekšrocības, ir jāpieņem šis lēmums.

(14) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/2/EK ([7]) ir paredzēti vispārīgi noteikumi, kuru mērķis ir izveidot Savienības telpiskās informācijas infrastruktūru Savienības vides rīcībpolitiku vajadzībām un Savienības rīcībpolitikām vai pasākumiem, kuri varētu ietekmēt vidi. Attiecīgi telpiskajai informācijai, kas savākta saistībā ar šo lēmumu, būtu jāatbilst minētās direktīvas noteikumiem. Lai samazinātu administratīvo slogu un uzlabotu datu saskaņotību, Apvienotajai Karalistei, vācot datus, kas nepieciešami saskaņā ar šo lēmumu, attiecīgā gadījumā ir jāizmanto informācija, kas iegūta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ([8]) V sadaļas II nodaļu.

(15) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kura izveidota atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam,

([6]) *SR 2019*, Nr. 81.

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīva 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (*INSPIRE*) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpe

Apvienotās Karalistes 2019. gada 19. februāra vēstulē prasīto atkāpi attiecībā uz Ziemeļīriju, ar ko atļautu augsnē izkliedēt vairāk kūtsmēslu slāpekļa, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā, piešķir, ja tiek ievēroti 4.–10. pantā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Piemērošanas joma

Saskaņā ar 1. pantu piešķirto atkāpi piemēro ganību saimniecībām, kurām ir piešķirta atļauja saskaņā ar 5. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

a) "zālāji" ir ilggadīgas vai pagaidu zālaugu platības;

b) "ganību saimniecības" ir saimniecības, kurās 80 % vai vairāk no lauksaimniecības platības, kurā var izkliedēt kūtsmēslus, aizņem zālāji;

c) "ganību dzīvnieki" ir liellopi (izņemot nobarojamos teļus), aitas, brieži, kazas un zirgi;

d) "zemesgabals" ir atsevišķs lauks vai lauku grupa, kas audzēto kultūraugu, augsnes tipa un mēslošanas paņēmienu ziņā ir viendabīga;

e) "mēslošanas plāns" ir iepriekš sagatavots aprēķins par plānoto barības vielu izlietojumu un pieejamību;

f) "mēslošanas pārskats" ir barības vielu bilance, kurā atspoguļots barības vielu faktiskais izlietojums un patēriņš.

4. pants

Pieteikumi atļaujas saņemšanai

1. Ganību dzīvnieku audzētāji var kompetentajām iestādēm iesniegt pieteikumu par ikgadēju atļauju izkliedēt līdz 250 kg kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru. Pieteikumā iekļauj deklarāciju, kura apliecina, ka ganību dzīvnieku audzētājs piekrīt visu 9. pantā paredzēto kontroles pasākumu veikšanai.

2. Šā panta 1. punktā minētajā ikgadējā pieteikumā tā iesniedzējs rakstveidā apņemas izpildīt 6. un 7. panta nosacījumus.

5. pants

Atļauju piešķiršana

Gadā uz vienu hektāru izkliedēt līdz 250 kg kūtsmēslu slāpekļa atļauj tad, ja ir izpildīti 6. un 7. panta nosacījumi.

6. pants

Kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izkliedēšanas nosacījumi

1. No ganību dzīvniekiem iegūto kūtsmēslu daudzums, ko ik gadu izkliedē ganību saimniecību platībās, ieskaitot pašu dzīvnieku atstāto mēslu daudzumu, nedrīkst saturēt vairāk kā 250 kg slāpekļa uz hektāru, un ir jāievēro 2.–8. punkta nosacījumi.

2. Kopējā slāpekļa ienese nepārsniedz ne attiecīgā kultūrauga paredzamās vajadzības pēc barības vielām, ne ganību saimniecībai piemērojamo maksimālo mēslošanas normu, kas noteikta Ziemeļīrijas 2019. gada rīcības programmā attiecībā uz barības vielām, un tiek ņemts vērā augsnes nodrošinātais slāpekļa daudzums.

3. Katra ganību saimniecība sagatavo un kārto mēslošanas plānu. Mēslošanas plānā apraksta lauksaimniecības zemesgabalu augseku un plānoto kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izmantojumu. Mēslošanas plānā iekļauj vismaz šādus elementus:

a) augsekas plāns, kurā uzrādīta:

— zemesgabalu platība, kurā aug zālaugi,

— zemesgabalu platība, kurā aug citi kultūraugi, kas nav zālaugi,

— shematiska karte, kurā norādīts katra zemesgabala izvietojums;

b) lauksaimniecības dzīvnieku skaits ganību saimniecībā;

c) lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas un kūtsmēslu uzkrāšanas sistēmas apraksts, norādot arī kūtsmēslu krātuves tilpumu;

d) ganību saimniecībā saražotā kūtsmēslu slāpekļa un fosfora aprēķins;

e) no ganību saimniecības izvesto vai tajā piegādāto kūtsmēslu daudzums, veids un raksturojums;

f) paredzamais kultūraugiem vajadzīgais slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā;

g) augsnes analīžu rezultāti attiecībā uz augsnes slāpekļa un fosfora saturu, ja tādi ir pieejami;

h) izkliedējamā mēslošanas līdzekļa veids;

i) aprēķinātais izkliedējamā kūtsmēslu slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā;

j) aprēķinātais izkliedējamā mākslīgo un citu mēslošanas līdzekļu slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā.

Mēslošanas plānu ganību saimniecībā sagatavo līdz katra kalendārā gada 1. martam. To pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc jebkādu pārmaiņu ieviešanas ganību saimniecības lauksaimnieciskajā praksē.

4. Katra ganību saimniecība sagatavo un kārto mēslošanas pārskatu, kurā ir arī ziņas par slāpekļa un fosfora ieneses pārvaldību un par atšķaidītās vircas apsaimniekošanu. To kompetentajai iestādei par katru kalendāro gadu iesniedz līdz nākamā kalendārā gada 31. martam.

5. Ikviena ganību saimniecība savāc augsnes paraugus un veic to analīzi, lai noteiktu slāpekļa un fosfora saturu.

Vismaz reizi četros gados paraugus ņem un analizē visos ganību saimniecības zemesgabalos, kuri augsekas un augsnes īpašību ziņā ir viendabīgi.

Uz katriem pieciem lauksaimniecības zemes hektāriem veic vismaz vienu analīzi.

Augsnes slāpekļa un fosfora satura analīžu rezultāti ir pieejami ganību saimniecībā.

6. Kūtsmēslus neizkliedē rudenī pirms zāles augšanas.

7. Ikviens lauksaimnieks nodrošina, ka katrā ganību saimniecībā fosfora bilance, kas aprēķināta saskaņā ar metodi, kura noteikta Ziemeļīrijas 2019. gada rīcības programmā attiecībā uz barības vielām, nepārsniedz 10 kg fosfora virsnormas uz hektāru gadā.

8. Vismaz 50 % no saimniecībā saražotajiem šķidrmēsliem izkliedē līdz katra gada 15. jūnijam. Šķidrmēslu izkliedēšanā pēc katra gada 15. jūnija izmanto izkliedes iekārtas, kas rada mazu emisiju daudzumu.

7. pants

Zemes apsaimniekošanas nosacījumi

1. Pagaidu zālaugu platības pavasarī uzar.

2. Visu tipu augsnēs pēc zālāju uzaršanas tūlīt sēj kultūras, kas patērē daudz slāpekļa.

3. Augsekā nedrīkst iekļaut tauriņziežus un citus augus, kuri piesaista atmosfēras slāpekli. Tomēr augsekā drīkst iekļaut āboliņu, ja zālaugu platībā tā ir mazāk par 50 %, un citus tauriņziežus ar zālāju pasēju.

8. pants

Monitorings

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izveidotas kartes, kurās atspoguļo:

a) ganību saimniecību, kurām piešķirta atļauja, procentuālo daļu katrā apgabalā;

b) lauksaimniecības dzīvnieku, uz kuriem attiecas atļauja, procentuālo daļu katrā apgabalā;

c) lauksaimniecības zemes, kam piešķirta atļauja, procentuālo daļu katrā apgabalā;

d) vietējo zemes izmantojumu.

Šīs kartes katru gadu atjaunina.

2. Kompetentās iestādes veic augsnes, virszemes ūdeņu un pazemes ūdeņu monitoringu un nodrošina Komisiju ar datiem par slāpekļa un fosfora koncentrācijām augsnes ūdeņos, minerālo slāpekli augsnes profilā un nitrātu koncentrācijām pazemes un virszemes ūdeņos gan apstākļos, kad atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro. Monitoringu veic saimniecības lauku mērogā un ar lauksaimniecisko darbību saistītā monitoringa sateces baseinos. Monitoringa punkti ir reprezentatīvi attiecībā uz galvenajiem augsnes tipiem, mēslošanas intensitāti, mēslošanas paņēmieniem un galvenajiem kultūraugiem.

3. Lauksaimnieciskajos sateces baseinos, kas atrodas visvairāk apdraudēto ūdensobjektu tuvumā, kompetentās iestādes veic pastiprinātu ūdens monitoringu.

4. Kompetentās iestādes apseko atļauju aptverto ganību saimniecību piekopto vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecisko praksi.

5. Šā lēmuma 6. panta 5. punktā minētās barības vielu analīzes un šā panta 2. punktā minētā monitoringa informāciju un datus izmanto, lai, veicot modelēšanu, aprēķinātu slāpekļa un fosfora zudumu ganību saimniecībās, kurām piešķirta atļauja.

9. pants

Pārbaudes un inspekcijas

1. Kompetentās iestādes veic administratīvo kontroli attiecībā uz visiem pieteikumiem atļaujas saņemšanai, lai izvērtētu atbilstību 6. un 7. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja tiek pierādīts, ka minētie nosacījumi nav ievēroti, pieteikumu noraida un pieteikuma iesniedzēju informē par atteikuma iemesliem.

2. Kompetentās iestādes klātienes inspekciju veikšanai ganību saimniecībās, uz kurām attiecas atļaujas, izveido plānu, kurš atbilst pastāvošajiem riskiem un kurā ir paredzēts atbilstošs inspekciju biežums, ko nosaka, ņemot vērā rezultātus, kuri gūti iepriekšējos gados veiktajās kontrolēs, un rezultātus, kas gūti vispārējās izlases veida pārbaudēs, kuras veiktas saistībā ar Direktīvas 91/676/EEK īstenošanas tiesību aktiem, un jebkuru citu informāciju, kas varētu liecināt par 6. un 7. pantā izklāstīto nosacījumu neizpildi.

3. Lai izvērtētu, vai tiek izpildīti 6. un 7. pantā izklāstītie nosacījumi, lauka inspekcijas veic vismaz 5 % ganību saimniecību, kurām piešķirtas atļaujas.

4. Ja kādā no gadiem konstatē, ka ganību saimniecība, kurai piešķirta atļauja, nav izpildījusi 6. un 7. pantā izklāstītos nosacījumus, atļaujas turētājam uzliek sodu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un nākamajā gadā tas nav tiesīgs saņemt atļauju.

5. Kompetentajām iestādēm piešķir pilnvaras un līdzekļus, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu atbilstību šajā lēmumā paredzētajiem atļaujas piešķiršanas nosacījumiem.

10. pants

Ziņošana

Kompetentās iestādes katru gadu līdz 30. jūnijam iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ir ietverta šāda informācija:

a) 8. panta 1. punktā minētās par katru apgabalu izveidotās kartes, kurās redzama atļauju aptverto saimniecību, lauksaimniecības dzīvnieku un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, kā arī vietējā zemes izmantojuma kartes;

b) 8. panta 2. punktā minētā pazemes un virszemes ūdeņu monitoringa rezultāti attiecībā uz nitrātu koncentrācijām, ieskaitot informāciju par ūdens kvalitātes tendencēm gan apstākļos, kad atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro, kā arī dati par atkāpes ietekmi uz ūdens kvalitāti;

c) 8. panta 2. punktā minētā augsnes monitoringa rezultāti attiecībā uz slāpekļa un fosfora koncentrācijām augsnes ūdeņos un minerālo slāpekli augsnes profilā gan apstākļos, kad atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro;

d) 8. panta 3. punktā minētā pastiprinātā ūdens monitoringa datu kopsavilkums un izvērtējums;

e) 8. panta 4. punktā minētā vietējā zemes izmantojuma, augsekas un lauksaimnieciskās prakses apsekojumu rezultāti;

f) 8. panta 4. punktā minēto modelēšanas aprēķinu rezultāti par nitrātu un fosfora zudumu apmēru saimniecībās, kurām piešķirta atļauja;

g) 9. panta 1. un 2. punktā minētās administratīvās kontroles un klātienes inspekciju rezultātā veiktais atļauju piešķiršanas nosacījumu ievērošanas izvērtējums;

h) par katru lauksaimniecības dzīvnieku kategoriju – dzīvnieku skaita un saražotā kūtsmēslu daudzuma tendences Ziemeļīrijā un ganību saimniecībās, kurām piešķirta atļauja;

i) atļauju aptverto Ziemeļīrijas ganību saimniecību un atļauju neaptverto Ziemeļīrijas ganību saimniecību kontroles salīdzinoša analīze.

Ziņojumā iekļautie telpiskie dati attiecīgos gadījumos atbilst Direktīvas 2007/2/EK noteikumiem. Vācot nepieciešamos datus, kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā izmanto informāciju, kas iegūta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 67. panta 1. punktu.

11. pants

Piemērošanas periods

Šis lēmums zaudē spēku 2022. gada 31. decembrī.

12. pants

Adresāts

Šis lēmums ir adresēts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē, 2019. gada 27. maijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Karmenu VELLA